

Sygn. akt III Ca 848/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Pawlik

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Roman Troll

Protokolant Justyna Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2016 r. w Gliwicach na rozprawie sprawy

z powództwa M. Q.

przeciwko D. Q. , S. Q.

o alimenty

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 lutego 2016 r., sygn. akt IV RC 143/15

1. **oddala apelację;**

2. **przyznaje adwokatowi A. M. od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym kwotę 138 zł (sto trzydzieści osiem złotych) podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powodowi z urzędu w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

**Sygn. III Ca 848/16**

## UZASADNIENIE

**Powód M. O.** zażądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanych S. O. i D. O. alimentów w kwotach po 250zł (łącznie 500zł) miesięcznie od każdego z nich wraz z ustawowymi odsetkami oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że aktualnie loży alimenty na rzecz trojga rodzeństwa pozwanych w wysokości po 150zł miesięcznie. Zamieszkuje sam w lokalu komunalnym, posiada zaległości czynszowe oraz zadłużenie względem Funduszu Alimentacyjnego. Utrzymuje się ze świadczenia rentowego w wysokości 777,76 zł, jest częściowo niezdolny do pracy.

**Pozwani S. O. i D. O.** wnosili o oddalenie powództwa w oparciu o art. 144 k.r.o. Zaprzeczyli powód dokładał jakichkolwiek starań, by ich wychować, ponadto został skazany za znęcanie się nad rodziną. Wszelkie zadłużenia powoda są wynikiem jego uzależnienia od alkoholu i hazardu. Podkreślili,

że powód nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych.

**Sąd Rejonowy w Gliwicach** w wyroku z dnia 29 02 2016r. oddalił powództwo oraz przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. M. kwotę 1 476 zł za pomoc prawną świadczoną powodowi z urzędu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia jako podstawę prawną rozstrzygnięcia przywołał regulacje art. 128 k.r.o. i art. 129 k.r.o., następnie przywołując regulacją art. 144<sup>1</sup> k.r.o. stwierdził, iż żądanie powoda względem pozwanych należy ocenić jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Podzielił argumentację pozwanych, że w świetle rażąco niewłaściwego postępowania powoda, budzącego powszechną dezaprobatę, dopuszczalne jest oddalenie powództwa.

O kosztach orzekł na podstawie § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Orzeczenie zaskarżył **powód M. O.**, który wnosił o jego zmianę przez zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda alimentów w kwocie po 250 zł miesięcznie od każdego z nich, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, nadto zasądzenie os (...) na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów postępowania za II instancję.

Zarzucał błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na błędnym przyjęciu, iż postępowanie powoda stanowi nadużycie przysługującego mu prawa oraz błędnym przyjęciu, iż powód nie znajduje się w niedostatku.

**Pozwani S. O. i D. O.** wnosili „o odrzucenie apelacji”.

**Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:**

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował powództwo przyjmując, że ma ono źródło w regulacji art. 128 k.r.o. a następnie prawidłowo rozpoznała sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie poczynionych ustaleń jest logiczny oraz wewnętrznie spójny, a informacje zawarte

w poszczególnych źródłach dowodowych wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają i jako takie są w pełni wiarygodne.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sąd pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

Pozwani są dziećmi powoda, który utrzymuje się z renty inwalidzkiej

w wysokości 777,76zł.

W toku postępowania nie wykazano, że ma on możliwości podjęcia pracy zarobkowej.

Z tej przyczyny z osiągniętych dochodów nie jest on zatem w stanie samodzielnie zaspokoić swych niezbędnych potrzeb i tym samym na pozwanych

– z mocy regulacji art. 128 k.r.o. – formalnie ciąży obowiązek dostarczenia mu środków finansowych na pokrycie jego niezaspokojonych potrzeb (obowiązek jego alimentacji).

Z poczynionych ustaleń wynika, że w okresie dzieciństwa pozwanych

nie interesowała się ich rozwojem, nie dbał o nich i dostarczał im środków utrzymania.

Wielokrotnie też znęcała się nad nimi fizycznie i psychicznie i w listopadzie 1999r. Sąd Rejonowy w Gliwicach skazała go na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej kary na okres próbny wynoszący 4 lata, za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. popełnione na szkodę pozwanych oraz żony polegające na tym, że w okresie od września 190r. do września 199r. znęcał się fizycznie i psychicznie nad nimi poprzez bicie rękoma po całym ciele, szarpanie za włosy i ubranie, używanie słów powszechnie uznanych za obelżywe, groźby zabicia, podpalenie domu, niszczenie przedmiotów domowego użytku, zakłócanie ciszy nocnej oraz zmuszanie ich do okaleczania.

Po wydaniu tego wyroku jego stosunek do pozwanych nie uległ zmianie.

W tej sytuacji Sąd Rejonowy trafnie ocenił, że żądanie przez niego

od pozwanych alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i uznał,

że pomimo ciążyących na nich formalnie obowiązków jego alimentacji – stosownie

do regulacji art. 144<sup>1</sup> zd.1 k.r.o. - pozwani skutecznie uchylili się od tego obowiązku (dla tej nie ma żadnego znaczenia przywoływana w apelacji sytuacja materialna pozwanych, która na dodatek jest t gorsza od średniej krajowej, gdyż pozwana dysponuje dochodami w wysokości 3000zł netto a pozwany 1.900zł netto miesięcznie).

Z tej przyczyny powództwo było bezzasadne, a to prowadziło do jego oddalenia.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku, co czyni apelację powoda bezzasadną w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. i z mocy tej regulacji skutkowało jej oddaleniem.

***Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację powoda jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.***

***Ustanowionemu z urzędu adwokatowi reprezentującemu powoda przyznano wynagrodzenie od Skarbu Państwa w oparciu o regulację art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 05 1982r. – Prawo adwokaturze (tekst jednolity Dz.U. 2015r. poz. 615z późniejszymi zmianami) w związku z § 16 ust. 1 pkt 1 i § 8 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 215r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2015r. poz. 1801), zwiększając je stosownie do regulacji § 4 ust 3 rozporządzenia o należną stawkę podatku od towarów i usług.***

SSO Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek